

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citirea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Bobeico Călin în numele inculpatului Chiriliuc Ivan, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Chiriliuc Ivan XXX născut la XXX, originar din r-l XXX s. XXX, domiciliat în mun. XXX str. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.03.2016- 30.09.2016 (prima instanță);
2. 18.10.2016 – 28.11.2017 (instanța de apel);
3. 14.05.2018 – 04.09.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 30 septembrie 2016, Chiriliuc Ivan a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de 2 ani și 9 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis.

Cu încasarea de la Chiriliuc Ivan în beneficiul succesorului părții vătămate Damian Anatolie a sumei de 65 800 lei prejudiciul material și a sumei de 100 000 lei prejudiciu moral.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în noaptea de 26 aprilie 2015 spre 27 aprilie 2015, între Chiriliuc Ivan și Damian Ghenadie, care se aflau în barul "Boss" amplasat pe str. XXX, XXX, mun. XXX, s-a iscat un conflict în cadrul căruia, Chiriliuc Ivan i-a aplicat în față o lovitură cu cotul mâinii stângi de la care Damian Ghenadie a căzut jos, cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 144 D din 14 iulie 2016, leziuni corporale din regiunea feții ce se constată prin echimoză cianotic-purpurie în regiunea ochiului drept 5x5cm, echimoză și plagă contuză superficială pe bărbie din partea dreaptă 7x6cm

cu o plagă contuză în aceeași regiune 0,4x0,4x0,2cm, hemoragii în țesuturile moi pericraniene occipital din stânga 11x9,5cm, fractură a osului occipital din stânga cu trecere în fosa craniană posterioară din stânga, hematom subdural în regiunea parieto-temporală dreaptă, contuzie lobului frontal din dreapta, care după criteriul pericolului pentru viață se califică drept vătămări corporale grave, soldate cu decesul victimei Damian Ghenadie la 28 aprilie 2015.

Astfel, prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Chiriliuc Ivan conform prevederilor:

- art. 149 Cod penal, cu indicii calificativi „*lipsirea de viață din imprudență*”.

Prin rechizitoriu inculpatului Chiriliuc Ivan i-a fost înaintată învinuirea în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1 Procurorul în procuratura mun. Chișinău, Talpa Radu, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri cu recunoașterea culpabil pe Chiriliuc Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, invocând faptul că:

-prima instanță eronat a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 151 alin. (4) Cod penal, în art. 149 alin. (1) Cod penal;

- vătămrile corporale aplicate au fost calificate ca drept grave, care au cauzat decesul victimei fapt confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală, aceste vătămări fiind aplicate intenționat de către inculpat;

- toate probele confirmă faptul, că anume inculpatul a aplicat aceste vătămări corporale grave părții vătămate.

2.2 Succesorul părții vătămate Damian Anatolie, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care al recunoaște vinovat pe Chiriliuc Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, invocând faptul că:

- consideră că instanța de judecată nu a apreciat corect probele care au fost administrate de organul de urmărire penală și incorect a recalificat acțiunile inculpatului Chiriliuc Ivan, nu a luat în considerație gravitatea infracțiunii incriminate și a stabilit o pedeapsă mai blândă;

- în cadrul examinării s-a constatat, că în noaptea de 26 aprilie 2015 spre 27 aprilie 2015, între inculpatul Chiriliuc Ivan și Damian Ghenadie, care se aflau în barul "Boss" amplasat pe str. XXX, mun. XXX, s-a iscat un conflict verbal, în rezultatul acestui conflict, Chiriliuc Ivan intenționat i-a aplicat în față lovituri cu cotul cet. Damian Ghenadie;

- nu au fost luate în considerație declarațiile martorilor Mereniuc Anatoli, Gherman Eduard, Demidenco Evgheni, Pașcov Veaceslav.

2.3 Avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Chiriliuc Ivan, care a solicitat casarea parțială a sentinței, cu numirea în latura art. 149 alin. (1) Cod penal, a unei pedepse neprivative de libertate, invocând faptul că:

- consideră că instanța de judecată i-a numit inculpatului o pedeapsă prea aspră, neproporțională acțiunilor săvârșite. Necățând la faptul că instanța de judecată careva circumstanțe agravante n-a stabilit, a stabilit numai circumstanțe atenuante, stabilindu-i pedeapsa penală sub limita maximă a sancțiunii prevăzute în art. 149 alin. (1) Cod penal;

- instanța nu a ținut cont și nu a reținut ca circumstanță atenuantă autodenunțarea, conduita și acțiunile victimei, or, pe parcursul judecării cauzei a fost constatat că victima se afla în loc public în stare de ebrietate, personal a inițiat discuția cu inculpatul. Nu s-a ținut cont și de faptul că Chiriliuc Ivan are performanțe în domeniul sportului, fiind de mai multe ori menționat.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, s-a respins ca nefondat apelul apărătorului Gligor Vadim în numele inculpatului Chiriliuc Ivan.

S-au admis apelurile procurorului Taplă Radu și al succesului părții vătămate Damian Anatolie, s-a recunoscut vinovat inculpatul Chiriliuc Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 13 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, în noaptea de 26 aprilie 2015 spre 27 aprilie 2015, între Chiriliuc Ivan și Damian Ghenadie, care se aflau în barul "Boss" amplasat pe str. XXX, mun. XXX, s-a iscat un conflict în cadrul căruia, Chiriliuc Ivan i-a aplicat în față lovituri cu cotul mâinii stângi de la care Damian Ghenadie a căzut jos, cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 158D din 29.05.2015, leziuni corporale sub formă de traumatism craniu-cerebral închis manifestat prin echimoza în regiunea ochiului drept, echimoză și plagă contuză superficială pe bărbie pe dreapta, hemoragii în țesuturile moi epicraniene în regiunea occipitală pe stânga, fractura liniară- așchiată a osului occipital pe stânga cu trecerea la baza craniului, hematom masiv subdural în regiunea parieto-temporo-bazală pe dreapta, contuzie cerebrală la nivelul lobului frontal al emisferei drepte a encefalului, care după criteriul pericolului pentru viață se califică ca vătămări corporale grave soldate cu decesul victimei Damian Ghenadie la 28.04.2015.

Acțiunile inculpatul Chiriliuc Ivan, au fost calificate de către instanța de apel conform prevederilor art. 151 alin. (4) Cod penal, cu indicii calificativi „*vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viața și care a provocat decesul victimei*”.

Instanța de apel, a considerat că de către prima instanță la pronunțarea sentinței eronat au fost apreciate probele, nu s-a ținut cont de cerințele specificate în art. 101 Cod de procedură penală, ajungând la concluzia greșită de a recalifica acțiunile lui Chiriliuc Ivan de la art. 151 alin. (4) Cod penal, la art. 149 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat faptul, că prima instanță a pus la baza adoptării sentinței declarațiile inculpatului Chiriliuc Ivan și a martorilor, care au declarat că ultimul i-a aplicat o lovitură cu cotul părții- vătămate în urma căreia acesta a căzut jos și a decedat. Prin urmare instanța de apel a conchis că partea acuzării în totalitate a demonstrat că inculpatul Chiriliuc Ivan, fiind un sportiv talentat, care avea mai multe participări la diferite concursuri sportive unde s-a clasat pe locuri fruntașe, nu a calculat și nu a luat în considerație forța cu care a aplicat lovitura, iar după intensitate și în coraport cu cel care a suportat lovitura, are o forță majoră, care în consecință a dus la cauzarea unor leziuni corporale periculoase pentru viață, urmate de deces.

Totodată instanța de apel a precizat faptul că de către prima instanță nu a fost luat în calcul că inițial a avut loc un conflict între martorul Merenciuc Anatolii și Pașcov Veaceslav, de la care acest conflict s-a transmis între inculpatul Chiriliuc Ivan și partea- vătămată Damian Ghenadie, unde inculpatul a manifestat o superioritate bărbătească, camaradie și nivel autoritar în societate în comparație cu partea- vătămată, intenționat i-a aplicat lovituri, demonstrându-și forța.

Instanța de apel a apreciat drept eronată concluzia primei instanțe precum că fapta infracțională prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal nu și-a găsit confirmare și acțiunile inculpatului urmând a fi recalificate pe art. 149 alin. (1) Cod penal, adică lipsirea de viață din imprudență, deoarece decesul victimei s-a produs ca urmare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății cauzate din imprudență, or argumentarea făcută de primă instanță a avut un caracter teoretic, neputând fi aplicate cazului Chiriliuc Ivan, pe motiv că acțiunile lui au fost intenționate, exprimate prin acțiuni concrete - lovirea unei persoane, care prin intensitatea forței are un caracter major, fapt ce s-a confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 144 din 14 iulie 2016, fapt ce a demonstrat că inculpatul intenționat a vrut să aplice lovitura, și anume în rezultatul loviturii au fost cauzate vătămările corporale grave și nu din cauza căderii la pământ, aceste vătămări corporale grave atribuindu-se la urmări prejudiciabile primare.

Instanța de apel a pus la baza condamnării lui Chiriliuc Ivan declarațiile experților Macrițchi Serghei și Capcelea Victor, deoarece aceste concluzii coroborează cu întreaga sistemă de probe apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în ansamblu, demonstrând cu certitudine vina inculpatului Chiriliuc Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 151 alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că în urma cercetării probelor administrate, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin, persistând latura obiectivă a infracțiunii și anume vătămarea corporală a părții vătămate cu survenirea decesului a fost dovedită în instanță prin probe concludente și pertinente, fiind stabilit raportul de cauzalitate între acțiunile inculpatului Chiriliuc Ivan și vătămarea- gravă a integrității corporale a părții vătămate, în urma cărora ultimul a decedat.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, astfel având în vedere că inculpatul nu și-a recunoscut vina, nu s-a căit de cele săvârșite, a concluzionat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii, cu privarea reală de libertate.

4. Decizia instanței de apel, a fost atacată cu recurs ordinar de către:

4.1 Avocatul Bobeico Călin în numele inculpatului Chiriliuc Ivan, indicând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând faptul că:

- hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanța de apel, inclusiv și în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau aceasta este expusă neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- hotărârea instanței de apel urma a fi motivată atât în fapt cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea, nemotivarea suficientă a hotărârii sau motivarea în termeni generali, vagi la fel reprezintă motiv de casare;

- instanța de apel în motivarea deciziei adoptate în mod cronologic a descris probele cercetate de prima instanță, stabilind eronat faptele, neluând în considerație probele care confirmă fapta reținută de prima instanță;

- soluția de condamnare a lui Chiriliuc Ivan în baza art. 151 alin. (4) cod penal, se bazează preponderent pe probele acuzației cercetate în instanța de fond, neluând în considerație situația de fapt constatată în cadrul ședinței primei instanțe, pe când în corespundere cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit fiecare probă separat din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora cât în drept așa și în fapt;

- instanța de apel nu s-au pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către apărăre în apelul declarat, a efectuat o motivare insuficientă, vagă în unele cazuri nici nu a motivat;

- la judecarea cauzei în ordinea de apel nu s-a respectat prevederile legale, astfel potrivit deciziei contestate instanța de apel s-a pronunțat numai asupra apelului declarat de partea acuzării și formal asupra apelului declarat de succesorul părții vătămate, pe cât asupra apelului declarat de avocat în interesul numele inculpatului Chiriliuc Ivan nu s-a pronunțat, admițând astfel o eroare gravă de fapt și de drept care afectează soluția adoptată;

- probele administrate în prima instanță pe deplin dovedesc săvârșirea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 149 alin. (1) Cod penal și nu în baza art. 151 alin. (1) Cod penal cum a fost reținut în rechizitoriu;

- instanța de apel a dat o nouă apreciere probelor administrate de instanța de fond conform materialelor din cauza penală, fără examinarea altor probe noi;

- instanța de apel a însușit declarațiile motorilor precum și rapoartelor de expertiză-medico legale;

- rejudecând cauza și dând o nouă apreciere a probelor instanța de apel a admis erori grave de fapt, stabilind eronat fapta prin neluarea în considerație a probelor care le confirmă și prin denaturarea conținutului acestora;

- instanța de apel reținând ca fiind dovedit că Chiriliuc Ivan a aplicat victimei „lovituri” și că până la aceasta între ei a avut loc un conflict, totodată reținând ca admisibile declarațiile martorilor Boico I., Selivestrova T., Maistruc I., Demidenco E., Pașco V., care au declarat că careva conflict între Chiriliuc și Damian nu a avut loc, Chiriliuc i-a aplicat cu cotul în față o lovitură, apoi apar dubii rezonabile asupra constatărilor instanței de apel privitor la aplicarea mai multor lovituri și conflictul apărut între Chiriliuc Ivan și Damian Ghenadie;

- instanța de apel a admis eroare gravă prin faptul că a denaturat conținutul raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 144 din 14.06.2016, or experții au constatat : „ a) formarea echimozei cu plaga confuză din regiunea bărbie din dreapta, la o singură lovitură cu cotul cum reiese din declarațiile inculpatului Chiriliuc Ivan și a martorilor Boico L., Demidenco E., Silivestrova T., nu se exclude, dar e necesar de remarcat faptul că echimoza din regiunea ochiului drept putea să se formeze atât prin mecanism direct (lovitură în regiunea ochiului drept), cât și acel indirect (la distanță) ca parte componentă a traumei cranio-cerebrale cu fractura oaselor bazei craniului. Reieșind din localizarea anatomică, caracterul morfologic a leziunilor corporale depistate la examinarea medico-legală a cadavrului, cel mai probabil leziunile corporale au apărut după cum urmează: leziunile corporale din regiunea feții sun leziuni heteroproduse, primare, celelalte leziuni (hemoragie în țesuturile moi pterocraniene occipital din stânga, 1x95 cm, fractura osului occipital din stânga cu trecerea în fosa craniană posterioară din stânga, hematom subdural în

regiunea parieto-temporală dreapta, contuzia lobului frontal de dreapta), sunt leziuni secundare, produse prin lovirea de planul de cădere. Astfel, experții constată că leziunile corporale depistate la victimă au fost provocate prin 2 lovituri, prima lovitură în regiunea bărbiei primară și a doua lovitură de la cădere prin lovirea de podea;

- fiind relevante declarațiile medicului legist Capcelea Victor, din conținutul cărora instanța de apel a rupt din context ceea ce îi era convenabil, iar toate declarațiile date în fața instanței de către Capcelea Victor confirmă că „echimoza a fost provocată de o lovitură cu cotul, sau de un obiect contondent dur, în regiunea periorbitală dreaptă, prima lovitură a provocat căderea decedatului cu producerea ulterioarelor leziuni”;

- instanța de apel a reținut ca fiind dovedite faptul că Chiriliuc Ivan i-a aplicat lovituri cu cotul mâinii stângi nu a delimitat loviturile primite de către victimă în sensul că Chiriliuc Ivan a aplicat cu cotul o lovitură în față provocând echimoze pe față, de la care victima a căzut jos, s-a lovit cu capul de podea de la care s-a produs a doua lovitură cu cauzarea respectivelor leziuni corporale;

- din declarațiile inculpatului Chiriliuc Ivan a martorilor Boico I., Selivestrova T., Demidenco, medicului legist Capcelea V., raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 144 din 14 iunie 2016, cu certitudine s-a constatat că inculpatul aflându-se în poziția cu spatele către victimă, cu cotul i-a aplicat ultimului o lovitură în regiunea feții, provocându-i echimoze, după care victima a căzut jos, a urmat provocarea loviturii a doua din cădere în regiunea occipitală și ca rezultat a dus la decesul victimei;

- urmează a fi reținut că mecanismul provocării leziunilor corporale, reieșind parțial din raportul de expertiză medico-legală nr. 158 D din 29 mai 2015, conform căruia „leziunile corporale descrise pe față ca echimoze și plagă contuză de sine stătătoare în alte condiții și circumstanțe nu pot cauza decesul unei careva persoane, astfel se constată dacă victima nu cădea jos, nu se lovea cu partea occipitală a capului de podea și nu primea leziunile corporale respective, apoi de la lovitură aplicată de către inculpat cu cotul în față nu putea surveni decesul lui Damian Ghenadie;

- indicând situația de fapt în speța examinată vis-a-vis de relațiile lui Chiriliuc Ivan cu Damian Ghenadie, apoi martorii audiați în ședința de judecată Boico L., Demidenco, Selivestrova T., Stancov S., Ursu N., Mastruc I., Pașcov V, au declarat că careva conflict n-a avut loc, n-au avut loc nici careva agresiuni unul față de altul. Inculpatul Chiriliuc Ivan la fel a declarat că cu victima n-a avut conflict, unicul motiv de ce a vrut să-l înlăture din spatele său a fost faptul că Damian Ghenadie îi spunea ceva la ureche despre muzică, era în stare de ebrietate și de la el mirosea alcool, el Chiriliuc Ivan, este mastru în sport, nu poate suporta miros de alcool;

- prin declarațiile martorilor Boico, Demidenco, Ursu, Selivestrova, Lebede, Stancov, Mastruc, Pașcov s-a stabilit și comportamentul inculpatului până și după

săvârșirea infracțiunii. S-a constatat că Chiriliuc Ivan pînă la săvârșirea infracțiunii n-a atras atenția la prezența sau nu a victimei în bar, stătea lingă teighea cu telefonul în mână și comanda muzică, nu se afla în stare de ebrietate, se afla cu spatele la sală și evident nu a prevăzut și nici nu putea prevedea că victima se apropia de el. N-a dat nici un imbold, ca victima să se apropie de el. N-a văzut unde aplică lovitură și nici nu dorea să vadă, n-a urmărit unde a lovit și care au fost consecințele loviturii aplicate. După țipătul chelneriței s-a întors și a văzut victima la pămînt, anume el a telefonat la urgență și a întreprins măsuri de acordare a ajutorului. Toate acestea invocă la faptul că Chiriliuc Ivan pînă și după săvârșirea infracțiunii a avut o conduită fără intenții de a provoca victimei leziuni corporale grave;

- urma a fi luat în considerație faptul că inculpatul nu era în stare de ebrietate comparativ cu partea-vătămată;

- la aprecierea intenției lui Chiriliuc Ivan privind aplicarea leziunilor corporale este relevantă concluzia medicului legist nr. 158D din 29 mai 2015, că „*leziunile corporale descrise pe față ca echimoze și plaga contuză de sine stătător în alte condiții și circumstanțe nu pot cauza decesul unei careva persoane*”;

- astfel, dacă victima nu cădea jos, nu se lovea cu capul de podea, apoi ca rezultat: nu era posibil decesul persoanei și în acest context este eronată concluzia instanței de apel că Chiriliuc Ivan a acționat cu intenție la provocarea leziunilor corporale grave;

- Chiriliuc Ivan urma să prevadă că victima era în stare de ebrietate, sub picioare era podea de teracotă și că de la lovitura aplicată victima putea să cadă jos să se lovească cu capul de podea, și ca rezultat provocarea leziunilor corporale grave, dar în mod ușuratic a considerat că urmările vor fi evitate, prin faptul că victima nu va cădea jos și nu se va lovi cu capul de podea;

- prima instanță corect a constatat că dacă decesul victimei s-a produs ca urmare a vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății cauzate prin cădere și lovire cu capul de podea comise din imprudență, cele comise alcătuiesc infracțiunea lipsirea de viață din imprudență;

- instanța de apel în nici un fel nu s-a expus asupra probelor și motivelor invocate de apărare, referindu-se declarativ asupra acestora fără a le descrie și a le aprecia conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427

Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, în sensul că ” *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”.

Instanța de recurs menționează, că nici unul din temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erori de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal lărgit reține, că din materialele cauzei, rezultă că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, făcând o analiză a probelor prezentate de procuror, cu expunerea argumentărilor de rigoare, iar probele administrate au fost verificate și apreciate în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al pertinentei, concludenței, utilității lor, iar în ansamblu coroborându-le cu alte probe, astfel dându-le o apreciere justă.

Referitor la argumentul invocat de către recurent precum că „ *hotărârea instanței de apel urma a fi motivată atât în fapt cât și în drept, instanța de apel stabilind eronat faptele, nu a luat în considerare probele care confirmă fapta reținută de prima instanță*”, Colegiul penal lărgit o consideră neîntemeiată, deoarece verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, s-a reținut că la examinarea cauzei instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), art. 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante, soluția instanței nefiind afectată de o eroare gravă de fapt, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei, din care considerent, temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Instanța de recurs, menționează că, argumentul recurentului, precum că „*inculpatul Chiriliuc Ivan nu a comis infracțiunea incriminată, iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate de către prima instanță la art. 149 Cod penal*”, - este declarativ și inadmisibil, deoarece probele examinate în cauza dată și puse de către instanța de apel la baza hotărârii de condamnare a lui Chiriliuc Ivan dovedesc incontestabil comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Colegiul penal subliniază că instanța de apel dând o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor și materialelor din dosar, just a considerat că aceste probe cu certitudine dovedesc vinovăția lui Chiriliuc Ivan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (4) Cod penal cu indicii calificativi „*vătămarea intenționată gravă*”

a integrității corporale, care este periculoasă pentru viață și care a provocat decesul lui Damian Ghenadie”.

Argumentul recurentului Bobeico Călin precum că „*inculpatul Chiriliuc Ivan i-a aplicat părții-vătămate Damian Ghenadie doar o singură lovitură în regiunea feței, iar survenirea decesului părții-vătămate se datorează căderii acestuia și lovirea cu capul de podea, fapt ce nu a fost cuprins de intenția făptuitorului*”, Colegiul penal lărgit îl apreciază critic, deoarece s-a constatat că există o legătură de cauzalitate dintre lovitura puternică aplicată de către inculpatul Chiriliuc Ivan cu cotul în regiunea periorbitală dreaptă părții-vătămate și căderea acestuia și lovirea lui puternică de podea, cu producerea leziunilor corporale care au dus la decesul părții-vătămate Damian Ghenadie la a doua zi, la caz fiind relevante prevederile art. 19 Cod penal, care stabilesc că „*dacă, drept rezultat al săvârșirii cu intenție a infracțiunii, se produc urmări mai grave care, conform legii, atrag înăsprirea pedepsei penale și care nu erau cuprinse de intenția făptuitorului, răspunderea penală pentru atare urmări survine numai dacă persoana a prevăzut urmările prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate sau dacă persoana nu a prevăzut posibilitatea survenirii acestor urmări, deși trebuia și putea să le prevadă. În consecință, infracțiunea se consideră intenționată.*”

Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel corect a pus la baza recalificării acțiunilor inculpatului Chiriliuc Ivan, declarațiile experților medici-legiști Mocrițchi Serghei (f.d. 149-150, vol. II), și Capcelea Victor (f.d. 196, vol. II), ambii declarând că „*de la o singură lovitură nu puteau fi produse leziunile depistate la victimă. Au fost aplicate cel puțin două lovituri în regiunea feții, cu o eventuala cădere și lovire cu capul de o suprafață sau obiect*”. În cazul de față fiind vorba de o lovitură cu forță majoră și nu de o împingere ce s-ar califica în baza prevederilor art. 149 Cod penal.

Colegiul penal lărgit consideră necesar de specificat faptul că, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal, stabilește ca latură obiectivă a infracțiunii vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății acestea fiind apreciată ca urmări prejudiciabile primare, care au provocat urmări prejudiciabile și mai grave cum ar fi **decesul victimei**, astfel decesul victimei reprezintă anume acele urmări prejudiciabile pe care făptuitorul nu le-a prevăzut, însă trebuia și putea să le prevadă, aplicând lovituri cu forță majoră victimei, care era în stare de ebrietate.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, dezacordul părților în proces cu soluția adoptată de instanța de judecată, nu neapărat înseamnă că soluția conține careva erori de drept. Motivele aduse de către recurent, precum că instanța de apel nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt și nu sînt prevăzute ca temei pentru recurs, în art. 427 Cod de procedură penală.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în procedura de recurs ordinar se verifică numai chestiunile de drept.

6. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Bobeico Călin în numele inculpatului Chiriliuc Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Chiriliuc Ivan XXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 octombrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor